

Geschiedenis Dordtse ouderenbonden

De Dordste Seniorenbond ziet zich als de opvolger van ANBO Dordrecht. Maar ook daarvoor kende Dordrecht al een ouderenbond.

Op 27 maart 1947 trad de 'Noodwet Ouderenvoorziening' in werking van de toenmalige minister van Sociale Zaken, Willem Drees. Dit werd bekend als het 'trekken van Drees'. Deze wet voorkwam dat ouderen tot armoede vervielen, maar de levensstandaard van veel ouderen was nog steeds slecht. Dit was voor een aantal leden van de zangvereniging 'Door en voor het Volk' een reden om een bond op te richten die de belangen van deze groep ging behartigen. Het aansluiten bij de al bestaande landelijke 'Algemene Bond van Ouden van Dagen' was het meest logisch en zo ontstond op 1 juni 1947 een afdeling Dordrecht van deze bond. De contributie werd vastgesteld op 10 cent per maand en de strijd voor een beter bestaan van de ouderen kon beginnen. Later ging deze bond over in de A.N.B.O. De eerste daad van de nieuwe bond die de plaatselijke pers haalde, was het organiseren van een gratis boottocht voor de leden. Met medewerking van onder andere het Rode Kruis kwam het geld hiervoor bijeen en op 25 augustus 1947 vond de reis plaats. Het was in die prachtige zomer, waar de ouderen van nu nog steeds over praten.

Een andere activiteit die aansloeg was het organiseren van de zogenaamde 'soos'. De leden konden hier met elkaar sjoelen of kaarten en later werd ook rummikub een geliefd spelletje. De zalen waarin men speelde waren o.a. Americain, Patrimonium, het D.J.G.O.-gebouw aan de Mauritsweg en de Ducdalf aan de Mariastraat. Het aantal leden dat van de soos gebruik maakte liep langzaam maar zeker terug. Toen de huur van de zaal aan de Mariastraat drastisch omhoog ging, besloot het bestuur de soos te verplaatsen naar de gratis zalen van Sta Pal en De Klockelaer. Hier was men niet meer als bondsleden onder elkaar en daardoor verliep langzaam maar zeker het soosgebeuren.

De bustochten hebben van het begin af aan een belangrijke rol gespeeld. Er was een jaarlijkse busreis van de bond, meestal naar Valkenburg. In 1960 werd door 458 personen aan deze tocht deelgenomen. Een tweedaagse reis naar Duitsland telde toen 44 deelnemers. Om de kosten van deze reis te drukken werd gecollecteerd en oud papier ingezameld en verkocht. Later organiseerde men meerdaagse reizen naar alle windstreken. Luxemburg, Duitsland, Oostenrijk, Frankrijk en Joegoslavië stonden op het programma. Begin jaren tachtig waren deze reizen de oorzaak dat de ANBO Dordrecht bijna over de kop ging. Het toenmalige bestuur organiseerde alleen maar reizen. Dat nam de landelijke leiding niet. In een algemene ledenvergadering in 1984 in de Pauluskerk stapte het bestuur op. Een aantal leden nam het heft in handen en bouwde een afdeling op die zich toelegde op belangenbehartiging. Dit had succes. Het maandblad werd opgericht en diverse commissies waaronder een weer succesvolle reiscommissie.

In 2009 ontstond onrust over veranderingen die het landelijk bestuur van ANBO wilde doordrukken onder de naam ANBO Anders. In die visie konden vrijwilligers geen bestuurder zijn: wie zich afdelingsbestuurder noemde, was alleen op zoek naar status. Vrijwilligers

waren wel geschikt voor het organiseren van activiteiten, gestuurd door het hoofdkantoor van ANBO. Deze kwestie escaleerde eind 2015 toen de directeur-bestuurder op grond van vage beschuldigingen de bankrekeningen en de ledenlijsten van de afdelingen blokkeerde. Aangekondigd werd dat per 1 juli 2016 de afdelingen worden opgeheven en dat alle activiteiten via het hoofdkantoor lopen. Het bestuur van ANBO Dordrecht besloot daarop per 1 januari 2016 zelfstandig door te gaan onder de naam Dordtse Seniorenbond.